

dan Kontrol med medicinske Specialiteter og Arkana. Sundhedsstyrelsen havde udarbejdet et Forslag, der i Princippet indførte en mere vidtløftig Ordning som den, man f. Eks. har i Østrig, men ved nærmere Forhandling med Sundhedsstyrelsen har vi i Ministeriet fundet det heldigst at iværksætte en mindre kostbar og omfattende Kontrol, altsaa begynde noget mere i det smaa. Vi undgaar derved et stort Administrationsapparat, idet vi kan afholde de Udgifter, der er forbundet med den Kontrol, som nu foreslaas iværksat, af Apotekerfonden, saaledes at selve Statskassen ikke paa nogen Maade belastes med Udgifter i Anledning af, at dette Lovforslag bliver til Lov.

Et Spørgsmaal har det været, i hvilken Udstrækning de medicinske Specialiteter skulde sættes under en saadan offentlig Kontrol som den, der her er Tale om, og navnlig, hvorvidt Kontrollen skulde omfatte de Varer, som ikke er egentlige Apotekervarer, altsaa ogsaa sælges udenfor Apotekerne. Men Ministeriet har ment, at vi i alt Fald foreløbig skulde holde os til det, som er Apotekerne forbeholdt, idet vi ikke anser det for givet, at det er absolut paakrævet at føre Kontrol med de Specialiteter, der sælges udenfor Apotekerne.

Hvad Arkana angaar, er Forholdet dette, at efter de gældende Regler er Arkana altid forbeholdt Apotekerne. Den videnskabelige Forskel, der er mellem Arkana og medicinske Specialiteter, udtrykkes derved, at ved Arkana forstaar man i Almindelighed Lægemidler, hvis Sammensætning ikke er angivet, som altsaa i Virkeligheden ikke kendes, medens der ved medicinske Specialiteter i Almindelighed forstaas Lægemidler, om hvilke det gælder, at Fremgangsmaaden ved Fremstillingen vel hemmeligholdes, men at man dog har mere Kendskab til den.

Det Forslag, som her foreligger, er let overskueligt. I § 1 bestemmes det, at Lovforslaget kun omfatter de Lægemidler, hvis Salg og Udlevering er forbeholdt Apotekerne, og hvis Sammensætning eller Fremstillingsmaade er hemmelig eller særlig anvendes af Fremstillerne, eller som sælges under et af Fremstilleren anvendt særligt Mærke eller Navn. Disse Lægemidler bliver nu underkastet Kontrol i Henhold til Lovforslagets Bestemmelser, saavel med Hensyn til Lægemidlernes Indhold og Sammensætning som med Hensyn til deres Pris og den Maade, hvorpaa Forhandling og Reklamering af Lægemidlerne maa finde Sted. Kontrollen skal udøves af Sundhedsstyre-

sen under Indenrigsministerens Overtilsyn, og Undersøgelserne skal foretages af de farmaceutiske Visitatorer, som vi har i Henhold til Apotekerloven af 1913 eller paa anden Maade, som Indenrigsministeren maatte bestemme det. Man maa forstaa, at der er Mulighed for, at de Visitatorer, vi har, ikke vil kunne overkomme at iværksætte Kontrollen, og at der muligvis maa oprettes et særligt lille Laboratorium, hvor denne specielle Kontrol kan udøves, men dette vil ikke medføre nogen Udgift for Statskassen, idet det i Lovforslagets § 2, sidste Stykke, bestemmes, at der ved de aarlige Finanslove af Apotekerfonden stilles et passende Beløb til Raadighed til Foretagelse af Laboratorieundersøgelser. Apotekerfonden raader jo over betydelige Midler. Jeg husker ikke i Øjeblikket nøjagtigt Tallet paa de Millioner, den raader over, men det er et Tal oppe i Nærheden af de 5 Millioner, og denne Fond vokser aarlig, idet den Afgift, der betales af de personlige Privilegier, er større end det Beløb, der aarlig maa afholdes af Apotekerfonden til forskellige Formaal, Subventionsbeløb til Apoteker, der ikke kan give deres Ihændehavere en nærmere fastsat Indtægt, Understøttelser o. s. v.

I § 4 er det bestemt, at „uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse er det forbudt at reklamere med de omhandlede Lægemidler, hvad enten det sker ved Avertering i Bladene, ved Udsendelse af Beskrivelser, Prøver eller billedlige Fremstillinger til Almenheden, til større eller ubestemte Kredse af Personer eller til Enkeltpersoner, der er vedkommende ubekendte, eller i øvrigt ved Henvendelser og Bekendtgørelser, der maa sættes i Klasse med de her nævnte. Uanset denne Bestemmelse er det dog tilladt til Læger, Tandlæger, Dyrlæger og Apotekere at udsende Beskrivelser af Lægemidler eller billedlige Fremstillinger samt at reklamere i lægevidenskabelige eller farmaceutiske Fagskrifter.“

I øvrigt er der en Række Detailbestemmelser i de forskellige Paragraffer. Jeg skal saaledes nævne, at det er forbudt at reklamere om Detailsalg fra Udlandet af de Lægemidler, her er Tale om. I § 6 bestemmes det, at Sundhedsstyrelsen kan forbyde Salg og Udlevering af de i § 1 nævnte Lægemidler, naar det efter Undersøgelse findes, 1) at Lægemidlets Sammensætning er inkonstant, eller Indholdsstofferne mangler den efter Sundhedsstyrelsens Skøn fornødne Renhed og Kvalitet, 2) at Lægemiddelet ikke svarer til, hvad der findes angivet paa den Pakning, Etikette, Følgeseddel, Brugsan-